

# SÉNAT DE BELGIQUE

## SESSION DE 2010-2011

12 OCTOBRE 2010

**Proposition de loi modifiant l'article 216bis du Code d'instruction criminelle ainsi que les lois relatives à la police de la circulation routière, coordonnées le 16 mars 1968, en vue de permettre au ministère public de proposer une réponse alternative aux poursuites judiciaires traditionnelles en matière de roulage**

(Déposée par M. François Bellot)

## DÉVELOPPEMENTS

La présente proposition de loi reprend le texte d'une proposition qui a déjà été déposée à la Chambre des représentants le 13 novembre 2007 (doc. Chambre, n° 52-0365/001).

Les auteurs proposent de permettre au procureur du Roi de recourir à une réponse judiciaire alternative aux poursuites pour les infractions de roulage, reprises entre autres dans les lois coordonnées du 16 mars 1968 relatives à la police de circulation routière et l'arrêté royal du 1<sup>er</sup> décembre 1975 portant règlement général sur la police de la circulation routière.

Cela concernera plus particulièrement les excès de vitesse, la conduite sous influence (alcool et drogue), l'usage d'un téléphone portable en conduisant, le défaut d'assurance, les véhicules trafiqués mais aussi le comportement agressif au volant. Le procureur du Roi pourra, pour ces infractions, proposer une mesure alternative, telle qu'une formation de sensibilisation à la sécurité routière ou un rappel à la loi.

# BELGISCHE SENAAT

## ZITTING 2010-2011

12 OKTOBER 2010

**Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 216bis van het Wetboek van strafvordering, alsook van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968, teneinde het openbaar ministerie de mogelijkheid te bieden inzake verkeersovertredingen een alternatieve maatregel voor te stellen, in plaats van de gebruikelijke gerechtelijke vervolging**

(Ingediend door de heer François Bellot)

## TOELICHTING

Dit wetsvoorstel neemt de tekst over van een voorstel dat reeds op 13 november 2007 in de Kamer van volksvertegenwoordigers werd ingediend (stuk Kamer, nr. 52-0365/001).

De indieners van dit wetsvoorstel stellen voor de procureur des Konings de mogelijkheid te bieden om, ter vervanging van de gebruikelijke gerechtelijke vervolging, een andere gerechtelijke sanctie op te leggen wegens verkeersovertredingen die onder meer zijn opgenomen in de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer, alsook in het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer.

De voorgestelde sanctie heeft meer bepaald betrekking op snelheidsovertredingen, rijden onder invloed (alcohol en/of drugs), mobiel telefoneren tijdens het rijden, onverzekerd rijden, het rijden met omgekatte voertuigen, alsook op agressief rijgedrag. Voor die overtredingen zal de procureur des Konings de overtreder een alternatieve maatregel kunnen voorstellen, zoals het volgen van een opleiding om hem bewust te maken van het aspect «verkeersveiligheid», of kan hij hem terechtpozieren.

Le champ d'application de la procédure proposé est relativement large. Cette dernière doit constituer une véritable alternative aux sanctions classiques qui ne permettent pas de responsabiliser de manière effective le contrevenant.

Les auteurs ont voulu laisser la possibilité au ministre de la Justice, au Collège des procureurs généraux, aux procureurs généraux ainsi qu'aux procureurs du Roi de déterminer les comportements qui devront faire l'objet, en priorité, de cette alternative. Dès lors, il reviendra au ministère public d'élaborer les priorités d'une politique criminelle cohérente en la matière.

En effet, il semble que, à l'heure actuelle, une directive interne des procureurs généraux enjoint les parquets d'instance de classer sans suite les infractions de roulage ayant provoqué un dommage si un accord est intervenu entre les compagnies d'assurance sur l'indemnisation. Les auteurs estiment que cette situation est regrettable car une infraction d'une certaine gravité ayant causé un dommage corporel ou matériel serait classée sans suite en raison d'un accord entre compagnies d'assurances. Alors qu'une infraction de moindre gravité n'ayant entraîné aucun dommage pourrait, elle, entraîner des poursuites.

La formulation proposée donne la possibilité au parquet de proposer une formation, même si un accord est intervenu entre les compagnies d'assurance, et ce faisant permet au ministère public de traiter ces infractions sur un pied d'égalité.

Actuellement, les comportements agressifs au volant ne font pas l'objet d'une incrimination spécifique. La formulation proposée permet d'envisager une réponse alternative pour ces comportements.

En effet, l'agressivité dans le cadre des règles de la circulation routière sera concernée. Il s'agit principalement des infractions aux lois relatives à la police de la circulation routière, coordonnées le 16 mars 1968, et à l'arrêté royal du 1<sup>er</sup> décembre 1975 portant règlement général sur la police de la circulation routière.

À cet égard, le ministre de la Justice de l'époque, Marc Verwilghen, a pris une directive relative à l'agressivité dans la circulation routière. Selon cette directive du 20 juillet 2000, il faut entendre par infraction à caractère agressif commise dans le cadre des règles de circulation routière, toute infraction à l'arrêté royal du 1<sup>er</sup> décembre 1975 commise sciemment et caractérisée par l'intention de causer un dommage à autrui ou de perturber la conduite normale de son véhicule ainsi que toute infraction à ces mêmes règles commise sciemment dans des circonstances à ce point dangereuses que l'auteur aurait dû être conscient des risques de causer un dommage à autrui ou de

De voorgestelde procedure heeft een vrij ruime toepassingssfeer, maar die moet dan ook een echt alternatief bieden voor de « klassieke » straffen, die de overtreder niet echt inzicht geven in zijn verantwoordelijkheid terzake.

Het ligt in de bedoeling van de indieners om de minister van Justitie, het College van procureurs-generaal, de procureurs-generaal en de procureurs des Konings in de mogelijkheid te stellen te bepalen welke overtredingen prioritair onder de voorgestelde procedure moeten vallen. Het komt derhalve het openbaar ministerie toe terzake de prioriteiten voor een coherent vervolgingsbeleid te bepalen.

Kennelijk zou een interne richtlijn van de procureurs-generaal thans de parketten van de rechtbanken immers aanmanen verkeersovertredingen met schade te seponeren, indien de betrokken verzekерingsmaatschappijen het onderling eens zijn geworden over een schaderegeling. De indieners vinden dat jammer, want daardoor zou een akkoord tussen verzekeringssmaatschappijen de seponering tot gevolg hebben van overtredingen die soms vrij ernstig kunnen zijn, met name omdat zij lichamelijke of materiële schade hebben veroorzaakt. Tegelijkertijd zou een minder zware overtreding, dat wil zeggen zonder enige schade, wél aanleiding kunnen geven tot vervolging.

Op grond van de voorgestelde formulering kan het parket een opleiding voorstellen, zelfs al hebben de verzekeringssmaatschappijen reeds een akkoord bereikt. Daardoor kan het openbaar ministerie die overtredingen op dezelfde wijze behandelen als de andere.

Thans is niet voorzien in een specifieke strafbaarstelling inzake agressief rijgedrag. Met de voorgestelde formulering kan een dergelijk rijgedrag op een andere wijze worden tegengegaan.

Voor de beteugeling van die agressiviteit zal gebruik worden gemaakt van de voorschriften inzake het wegverkeer; het betreft dus voornamelijk overtredingen van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968, en van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer.

In dat verband heeft de toenmalige minister van Justitie Marc Verwilghen op 20 juli 2000 een richtlijn inzake verkeersagressie uitgevaardigd. Volgens die richtlijn moeten « agressieve verkeersovertredingen in het kader van de verkeersregels » worden begrepen als volgt: « elke overtreding van het koninklijk besluit van 1 december 1975 [...] die wetens is begaan en wordt gekenmerkt door het oogmerk aan anderen schade te berokkenen of het normale besturen van hun voertuig te verstören [, alsook elke] overtreding van dezelfde regels die wetens is begaan in omstandigheden die dermate gevaarlijk zijn dat de dader zich bewust had moeten zijn van het risico dat hij aan

perturber la conduite normale de l'usager, et ce même si ces conséquences ne se sont pas produites.

Concrètement, le choix est laissé à l'auteur de l'infraction entre les poursuites judiciaires et une formation, à ses frais. Cette formation pourrait être donnée par l'Institut belge de la sécurité routière (IBSR) ou des institutions telles que l'école de conduite *Gentleman Driver School*. Une fois la formation achevée, l'action publique serait éteinte. Pour les infractions moins graves, le procureur du Roi pourra procéder à un rappel à la loi.

La sélection des dossiers sera effectuée par le procureur du Roi qui invitera l'auteur de l'infraction à s'entretenir avec un délégué du procureur du Roi dont le profil sera déterminé par arrêté royal. Il devra en tout cas être titulaire d'un diplôme de niveau B ou équivalent et justifier d'une expérience certaine, de cinq ans par exemple, dans les relations sociales et humaines. À l'issue de cet entretien, il reviendra à l'auteur de l'infraction de poser un choix : soit il opte pour les poursuites judiciaires classiques, soit il s'engage à suivre la formation qui lui est proposée.

Le coût de la formation est à charge de l'intéressé et devra idéalement comprendre une partie théorique et une partie pratique. La partie théorique devra notamment porter sur les points suivants : la prise de conscience des risques, les conséquences sur la conduite de la consommation de certaines substances, les dangers liés à une conduite excessivement rapide, la fatigue au volant, la pression du stress, le port de la ceinture de sécurité, l'analyse du comportement et des styles de conduite, l'observation, l'anticipation, la réaction et les réflexes. Cette partie théorique comprendrait également un volet technique destiné à réactualiser des notions telles que la notion d'adhérence, la distance de freinage, l'énergie cinétique ou encore la force centrifuge. Cette partie de la formation doit aboutir, comme l'indique la *Gentleman Driver School*, à la conclusion que la maîtrise totale d'un véhicule n'existe pas. La partie pratique de la formation devrait permettre à l'auteur de l'infraction d'évaluer immédiatement son style de conduite et son comportement routier. Cette partie pratique ne peut en aucun cas donner l'impression à l'intéressé qu'il disposera désormais des réflexes adaptés à toutes les situations mais doit lui permettre de prendre conscience de la réalité de son comportement au volant et du danger qu'il a fait courir aux autres usagers de la route.

Dans l'arrondissement de Marche-en-Famenne, le procureur du Roi a lancé en 2002 un projet-pilote de ce type sur les peines alternatives pour les délinquants

derden schade had kunnen berokkenen of het normale besturen van het voertuig door de weggebruiker had kunnen verstoren, zelfs als die gevolgen zich niet hebben voorgedaan ».

In de praktijk zou de overtreder zelf mogen kiezen tussen gerechtelijke vervolging en een opleiding, op eigen kosten. Die opleiding zou kunnen worden verstrekt door het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid (BIVV) of door instanties zoals de rijschool *Gentleman Driver School*. Wanneer de overtreder de opleiding heeft afgerond, vervalt de strafvordering. Voor de minder ernstige overtredingen kan de procureur des Konings een terechtwijzing uitspreken.

De selectie van de dossiers zou worden gemaakt door de procureur des Konings, die de overtreder uitnodigt op een onderhoud met een afgevaardigde van de procureur des Konings; aan welke bekwaamheidsvereisten die afgevaardigde moet voldoen, zal bij koninklijk besluit worden vastgelegd. Hoe dan ook zal hij in het bezit moeten zijn van een diploma van niveau B of evenwaardig en beschikken over een gedegen beroepservaring — bijvoorbeeld vijf jaar — op het stuk van sociale en menselijke relaties. Na dat onderhoud staat de overtreder voor de keuze : ofwel kiest hij voor de gebruikelijke gerechtelijke vervolging, ofwel verbindt hij zich ertoe de opleiding te volgen die hem wordt voorgesteld.

De opleiding, waarvan de kostprijs ten laste komt van de betrokkenen, moet idealiter uit een theoretisch en een praktisch onderdeel bestaan. Het theoretische gedeelte moet onder andere betrekking hebben op de volgende punten : bewustwording van de risico's, de weerslag van de inname van bepaalde substanties op het rijgedrag, de gevaren van overdreven snelheid, vermoeidheid achter het stuur, de druk van stress, het dragen van de veiligheidsgordel, de analyse van rijgedrag en rijstijl, het waarnemings- en anticipatievermogen, de reacties en de reflexen. Dit theoretische gedeelte zou eveneens een technisch onderdeel omvatten, ter opfrissing van begrippen als vaste wegligging, remafstand, kinetische energie of middelpuntvliedende kracht. Zoals de *Gentleman Driver School* aangeeft, moet de betrokkenen met dat deel van de opleiding tot het besluit komen dat volkomen beheersing van een voertuig niet bestaat. Met het praktische gedeelte van de opleiding zou de overtreder zijn rijstijl en zijn gedrag op de weg onmiddellijk moeten kunnen evalueren. Dit praktisch gedeelte mag de betrokkenen geenszins de indruk geven dat hij voortaan over reflexen beschikt om alle situaties aan te kunnen, wel integendeel : met dat gedeelte behoort bij hem het besef te groeien van hoe hij zich echt achter het stuur gedraagt en welk gevaar hij de andere weggebruikers heeft doen lopen.

In het arrondissement Marche-en-Famenne heeft de procureur des Konings in 2002 een dergelijk proef-project met alternatieve straffen opgezet voor verkeers-

de la route entre seize et quarante ans. En effet, les contrevenants au Code de la route ont été placés devant le choix entre les poursuites classiques avec amende et casier judiciaire ou une peine éducative, soit quelques heures d'éducation routière et quelques heures de stage de conduite défensive. Faute de moyens des autorités fédérales pour appuyer ce type d'initiatives, le procureur a trouvé des partenaires : la députation permanente de la province du Luxembourg, l'IBSR (division *Driver Improvement*) et la *Gentleman Driver School*. Après un an, on a constaté que 90 % des contrevenants ont choisi la peine alternative.

Cette initiative, ainsi que la présente proposition, cadrent pleinement avec les objectifs formulés par le gouvernement lors de la deuxième édition des États généraux de la Sécurité routière en mars 2007. En effet, le gouvernement Verhofstadt II (durant la législature 2003-2007) a réaffirmé sa volonté de diminuer le nombre de morts sur nos routes et d'atteindre moins de cinq cents morts par an d'ici à 2015. Depuis les premiers états généraux en 2001, une diminution du nombre de tués est constatée. En effet, en 2006, on comptait mille morts contre mille cinq cents en 1998-2000. Malgré ces efforts, la Belgique reste un mauvais élève si l'on compare ces résultats à la moyenne européenne.

L'objectif de cette proposition est de mettre en place une réponse judiciaire alternative permettant de responsabiliser et sensibiliser à la sécurité routière. Il convient de privilégier les mesures alternatives car les condamnations classiques en matière de roulage n'ont qu'un impact limité sur les habitudes et comportements des conducteurs. En recourant à une sanction éducative, nous nous situons au carrefour de la prévention et de la répression.

Le cadre de la médiation pénale ne constitue pas le mode de traitement adéquat de cette réponse judiciaire. En effet, la procédure de médiation pénale a pour but principal de mettre en présence un auteur et une victime. C'est dans ce cadre qu'elle prévoit quatre types de sanctions réparatrices. Or, dans les matières visées par la proposition de loi, il n'y a pas systématiquement de victime identifiée. Faire une application automatique de la médiation pénale pour les délinquants routiers constituerait, selon les auteurs de la proposition de loi, un détournement de cette procédure.

François BELLOT.

\*  
\* \*

overtreders tussen zestien en veertig jaar. Wie het verkeersreglement met voeten had getreden, moest daarbij kiezen tussen de gebruikelijke gerechtelijke vervolging (met geldboete en strafblad) dan wel een educatieve straf, bestaande uit enkele uren verkeersopvoeding en enkele stage-uren defensief rijgedrag. Gelet op het gebrek aan middelen van de federale overheid om dat soort van initiatieven te steunen, heeft de procureur partners gevonden, met name de bestendige deputatie van de provincie Luxemburg, het BIVV (afdeling *Driver Improvement*) en de *Gentleman Driver School*. Na één jaar heeft men vastgesteld dat 90 % van de overtreders de alternatieve straf heeft gekozen.

Dat initiatief en dit wetsvoorstel stroken volledig met de doelstellingen die de regering ter gelegenheid van de tweede Staten-Generaal van de Verkeersveiligheid in maart 2007 heeft geformuleerd. In de zittingsperiode 2003-2007 heeft de paarse regering-Verhofstadt immers nogmaals bevestigd dat ze het aantal doden op onze wegen wil doen dalen; tegen 2015 zouden er geen vijfhonderd verkeersdoden per jaar meer mogen zijn. Sinds de eerste staten-generaal van de Verkeersveiligheid in 2001 is een daling van het aantal doden vastgesteld: in 2006 waren er immers duizend doden, terwijl het er in 1998-2000 duizend-vijfhonderd per jaar waren. Ondanks die inspanningen blijft België slecht scoren in vergelijking met het Europees gemiddelde.

Dit wetsvoorstel heeft tot doel te voorzien in alternatieve gerechtelijke sancties om de overtreders te betrekken bij een responsabilisering- en sensibiliseringssprogramma op het stuk van de verkeersveiligheid. De voorkeur moet worden gegeven aan de alternatieve maatregelen, want de gebruikelijke veroordelingen voor verkeersovertredingen hebben slechts een beperkte invloed op de gewoonten en de gedragingen van de bestuurders. Doordat het in een educatieve sanctie voorziet, werkt dit wetsvoorstel preventief én repressief.

De strafbemiddelingsprocedure biedt niet het gepaste raamwerk voor de hier beoogde gerechtelijke aanpak, omdat die hoofdzakelijk tot doel heeft een overtreder en een slachtoffer samen te brengen. Met het oog daarop behelst die procedure vier vormen van herstelstraffen. In de bij dit wetsvoorstel bedoelde aangelegenheden is er evenwel niet systematisch sprake van een geïdentificeerd slachtoffer. Automatisch kiezen voor strafbemiddeling ten aanzien van de verkeersdelinquenten zou volgens de indieners van dit wetsvoorstel neerkomen op een uitholling van die procedure.

\*  
\* \*

**PROPOSITION DE LOI****CHAPITRE PREMIER****Disposition générale****Article 1<sup>er</sup>**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

**CHAPITRE II****Modifications du Code d'instruction criminelle****Art. 2**

Dans le Code d'instruction criminelle, il est inséré un article 216bis/1 rédigé comme suit :

« Art. 216bis/1. — § 1<sup>er</sup>. Le procureur du Roi peut inviter l'auteur de l'infraction à suivre, à ses frais, une formation déterminée d'une durée de trente heures au plus dans le délai qu'il fixe ou procéder à un rappel à la loi dans les cas suivants :

1° l'intéressé a utilisé des véhicules, éléments de véhicules ou accessoires de sécurité non conformes à la loi du 21 juin 1985 relative aux conditions techniques auxquelles doivent répondre tout véhicule de transport par terre, ses éléments ainsi que les accessoires de sécurité et à ses arrêtés d'exécution;

2° l'intéressé a commis une infraction aux dispositions des lois relatives à la police de la circulation routière, coordonnées le 16 mars 1968;

3° l'intéressé a commis une infraction aux dispositions de l'arrêté royal du 1<sup>er</sup> décembre 1975 portant règlement général sur la police de la circulation routière;

4° l'intéressé a commis une infraction visée à l'article 22 de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs.

Le procureur du Roi ne pourra procéder au rappel à la loi que si l'infraction n'a pas causé de dommage corporel.

§ 2. La faculté accordée au procureur du Roi par le paragraphe 1<sup>er</sup> ne peut être exercée lorsque le tribunal est déjà saisi du fait ou lorsque le juge d'instruction est requis d'instruire.

**WETSVOORSTEL****HOOFDSTUK I****Algemene bepaling****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

**HOOFDSTUK II****Wijzigingen van het Wetboek van strafvordering****Art. 2**

In het Wetboek van Strafvordering wordt een artikel 216bis/1 ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. 216bis/1. — § 1. De procureur des Konings kan in de volgende gevallen de dader van het misdrijf verzoeken op eigen kosten een bepaalde opleiding van ten hoogste 30 uur te volgen binnen een door hem vastgestelde termijn of kan een terechtwijzing uitspreken :

1° wanneer de betrokkenen gebruik heeft gemaakt van voertuigen, onderdelen of veiligheidstoebehoren ervan die niet in overeenstemming zijn met de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen, of met de uitvoeringsbesluiten van die wet;

2° wanneer de betrokkenen een misdrijf heeft gepleegd ten aanzien van de bepalingen van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968;

3° wanneer de betrokkenen een misdrijf heeft gepleegd ten aanzien van de bepalingen van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer;

4° wanneer de betrokkenen een misdrijf heeft gepleegd dat is bedoeld in artikel 22 van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

De procureur des Konings kan maar een terechtwijzing uitspreken als het misdrijf geen lichamelijke schade heeft veroorzaakt.

§ 2. Het in paragraaf 1 aan de procureur des Konings toegekende recht kan niet worden uitgeoefend wanneer de zaak reeds bij de rechbank aanhangig is gemaakt of wanneer van de onderzoeksrechter het instellen van een onderzoek is gevorderd.

§ 3. L'exécution de la formation se fait conformément aux règles fixées par la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation et les arrêts d'exécution de cette loi.

§ 4. Lorsque l'infraction a donné lieu à des frais d'analyse ou d'expertise, il ne peut être procédé au rappel à la loi et la formation ne peut être proposée que si l'auteur s'engage à payer les frais dans le délai fixé par le procureur du Roi.

§ 5. Lorsqu'une confiscation spéciale peut être appliquée, le procureur du Roi invite l'auteur de l'infraction à abandonner, dans un délai déterminé, les objets saisis qui lui appartiennent; si ceux-ci n'ont pas été saisis, le procureur du Roi peut inviter l'auteur à les remettre à un endroit déterminé.

§ 6. Lorsqu'il a été procédé au rappel à la loi ou lorsque l'auteur de l'infraction a satisfait à la formation, l'action publique est éteinte.

§ 7. Un délégué du procureur du Roi assiste le procureur du Roi dans les différentes phases de la procédure visée par le présent article. Il effectue sa mission en collaboration étroite avec le procureur du Roi, qui a le contrôle de ses activités. »

### CHAPITRE III

#### **Modifications aux lois relatives à la police de la circulation routière, coordonnées le 16 mars 1968**

##### Art. 3

Au titre V, chapitre II, des lois relatives à la police de la circulation routière, coordonnées le 16 mars 1968, les modifications suivantes sont apportées :

1° dans l'intitulé, les mots « moyennant le paiement d'une somme » sont abrogés;

2° il est inséré une section première, comprenant l'article 65, intitulée comme suit :

« Section I<sup>re</sup>. Le paiement d'une somme. »

##### Art. 4

Dans le titre V, chapitre II, des mêmes lois coordonnées, il est inséré une section II, intitulée : « Du rappel à la loi et de la formation. »

Dans la section II insérée par l'article, il est inséré un article 65/1 rédigé comme suit :

§ 3. De uitvoering van de opleiding geschiedt volgens het bepaalde van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, alsmede van de uitvoeringsbesluiten van die wet.

§ 4. Wanneer het misdrijf kosten van analyse of van deskundig onderzoek heeft veroorzaakt, mag geen terechtwijzing worden uitgesproken en mag de opleiding maar worden voorgesteld als de dader zich ertoe verbindt de kosten te betalen binnen de door de procureur des Konings vastgestelde termijn.

§ 5. Wanneer bijzondere verbeurdverklaring kan worden toegepast, verzoekt de procureur des Konings de dader van het misdrijf binnen een bepaalde termijn afstand te doen van de in beslag genomen voorwerpen die zijn eigendom zijn; indien bedoelde voorwerpen niet in beslag zijn genomen, kan de procureur des Konings de dader verzoeken ze af te geven op een bepaalde plaats.

§ 6. De strafvordering vervalt wanneer de terechtwijzing is uitgesproken of de dader de opleiding heeft gevuld.

§ 7. Een afgevaardigde van de procureur des Konings staat de procureur des Konings bij tijdens de verschillende fasen van de in dit artikel bedoelde procedure. Hij voert zijn opdracht uit in nauwe samenwerking met de procureur des Konings, die op zijn activiteiten toeziet. »

### HOOFDSTUK III

#### **Wijzigingen van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968**

##### Art. 3

In titel V, hoofdstuk II, van de wetten betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het opschrift worden de woorden « tegen betaling van een som » opgeheven;

2° er wordt een afdeling 1, die artikel 65 omvat, ingevoegd, met als titel :

« Afdeling I. De betaling van een som. »

##### Art. 4

In titel V, hoofdstuk II, van dezelfde gecoördineerde wetten, wordt een afdeling II ingevoegd, met als titel : « De terechtwijzing en de opleiding. »

In afdeling II, ingevoegd door artikel, wordt een artikel 65/1 ingevoegd, luidende :

« Art. 65/1. — L'action publique est éteinte lorsque le procureur du Roi a procédé au rappel à la loi ou lorsque l'auteur de l'infraction a satisfait à la formation, visés à l'article 216bis/1 du Code d'instruction criminelle. »

#### CHAPITRE IV

##### **Modification du Code judiciaire**

###### Art. 5

L'intitulé du chapitre IIbis de la deuxième partie, livre premier, titre VI du Code judiciaire, abrogé par la loi du 25 avril 2007, est rétabli dans la rédaction suivante :

« Chapitre IIbis. Du délégué du procureur du Roi. »

###### Art. 6

Dans le chapitre IIbis de la deuxième partie, livre premier, titre VI du Code judiciaire, rétabli par l'article , l'article 206bis, abrogé par la loi du 25 avril 2007, est rétabli dans la rédaction suivante :

« Art. 206bis. — Par arrondissement, le Roi nomme un délégué du procureur du Roi chargé d'assister le procureur du Roi dans les différentes phases de la procédure visée à l'article 216bis/1 du Code d'instruction criminelle.

Les conditions pour pouvoir être nommé délégué du procureur du Roi sont déterminées par arrêté royal. »

21 septembre 2010.

François BELLOT.

« Art. 65/1. — De strafvordering vervalt wanneer de procureur des Konings de terechtwijzing heeft uitgesproken of wanneer de dader van het misdrijf de in artikel 216bis/1 van het Wetboek van strafvordering bedoelde opleiding heeft gevolgd. »

#### HOOFDSTUK IV

##### **Wijziging van het Gerechtelijk Wetboek**

###### Art. 5

Het opschrift van hoofdstuk IIbis van het tweede deel, boek I, titel VI, van het Gerechtelijk Wetboek, opgeheven door de wet van 25 april 2007, wordt hersteld in de volgende lezing :

« Hoofdstuk IIbis. Afgevaardigde van de procureur des Konings. »

###### Art. 6

In hoofdstuk IIbis van het tweede deel, boek I, titel VI, van het Gerechtelijk Wetboek, hersteld door artikel , wordt artikel 206bis, opgeheven door de wet van 25 april 2007, hersteld in de volgende lezing :

« Art. 206bis. — De Koning benoemt per arrondissement een afgevaardigde van de procureur des Konings die ermee belast is de procureur des Konings tijdens de verschillende fasen van de in artikel 216bis/1 van het Wetboek van strafvordering bedoelde procedure bij te staan.

De voorwaarden voor benoeming tot afgevaardigde van de procureur des Konings worden bepaald bij koninklijk besluit. »

21 september 2010.